

Hoe vreugde te vinden in eenvoud en solidariteit met al Gods schepselen

- De wegwerpcultuur en het aanbod van een nieuwe levensstijl.

Paus Franciscus beschouwt een verkwistende leefwijze als een van de oorzaken van de vernietiging van het milieu. De marktmechanismen zetten ons ertoe aan onnodige consumptiegoederen opeen te stapelen; ze doen in ons een illusie van vrijheid ontstaan en laten ons achter met een innerlijke leegte. In het spoor van Franciscus van Assisi nodigt hij ons uit te gaan leven volgens een andere spiritualiteit in diepe verbondenheid met al Gods schepselen.

- Het ontbreekt ons aan **het bewustzijn van een gemeenschappelijke oorsprong, van een elkaar toebehoren** en van een met allen gedeelde toekomst. Door dit basale bewustzijn zouden nieuwe overtuigingen, levenshoudingen en levensstijlen kunnen ontstaan. We staan voor een grote, culturele, spirituele en educatieve uitdaging die van ons vraagt dat we ons op het lange pad van vernieuwing begeven. (LS 202)
- Een constante toestroom van nieuwe consumptiegoederen is teveel voor ons hart en weerhoudt ons ervan ieder ding en ieder moment te koesteren. Onze begripshorizon en de mogelijkheden tot persoonlijke groei verruimen zich door op serene wijze tot elke werkelijkheid, hoe beperkt ook, te verhouden. (LS 222)
Hoe leger iemands hart, des te meer behoefte heeft hij of zij om dingen te kopen, te bezitten en te consumeren.....**De obsessie van een op consumptie gerichte levensstijl**, vooral wanneer zich slechts weinigen deze kunnen veroorloven, **kan alleen maar leiden tot geweld** en onderlinge vernietiging. (LS 204)
- Het tempo van consumptie, verspilling en de aantasting van het milieu gaat het vermogen van onze planeet dusdanig te boven dat **onze huidige levensstijl**, zo weinig duurzaam als hij is, rampen die nu al periodiek voorkomen in bepaalde streken slechts kan versnellen. (LS 161)
- Het bestaan van wetten en regels is op termijn niet voldoende om slecht gedrag te beteugelen...Alleen door het aankweken van krachtige deugden zullen mensen in staat zijn tot een onbaatzuchtig ecologisch engagement.....**Opvoeding tot verantwoordelijkheid voor het milieu** kan gedrag stimuleren dat een directe en belangrijke invloed heeft op de toestand van de wereld om ons heen. (LS211)
Alle christelijke gemeenschappen hebben een belangrijke rol te spelen in deze opvoeding. Het is mijn hoop dat **onze seminaries en vormingsinstituten** zullen zorgen voor opvoeding en onderricht tot een verantwoordelijke en eenvoudige levensstijl, tot een dankbare aanschouwing van Gods wereld en tot betrokkenheid bij de noden van de armen en de bescherming van het milieu. (LS 214)
- Christelijke spiritualiteit biedt een alternatief voor het peilen van de kwaliteit van leven, en zet aan tot een profetische en contemplatieve levensstijl, waarin men tot diepe vreugde in staat is zonder geobsedeerd te zijn door consumptie...Het is **een terugkeer naar die eenvoud** die het ons mogelijk maakt stil te staan bij en te genieten van de kleine dingen,

dankbaar te zijn voor de mogelijkheden die het leven ons biedt, zonder ons te hechten aan ons bezit of treurig te worden om wat ons ontbreekt. (LS 222)

Zo'n soberheid, mits vrijelijk en bewust beleefd, werkt bevrijdend.....In werkelijkheid genieten diegenen meer van ieder ogenblik en beleven dit bewuster, die opgehouden zijn overal rond te snuffelen in hun voortdurende zoektocht naar wat zij nog niet hebben. Zelfs van weinig levend kunnen zij toch veel beleven, vooral wanneer zij andere genoegens zoeken en voldoening vinden in broederlijke ontmoetingen, in dienstbaarheid, in het ontwikkelen van ontvangen talenten, in muziek en kunst, in het contact met de natuur en in gebed. (LS 223)

Wij hebben het over een houding van het hart waarin het leven met serene aandacht tegemoet wordt getreden, waarin men er volledig voor iemand weet te zijn zonder te denken aan wat erna moet gebeuren, waarin men ieder ogenblik als een gave van God aanvaardt die tenvolle moet worden beleefd. (LS 226)

Een van de wijzen waarop deze houding tot uiting komt is wanneer we stilstaan bij God en **Hem dankzeggen voor en na de maaltijd**. (LS 227)

